

Sygn. akt II W 9/20

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2020r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Radosław Głuza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale oskarżyciela publicznego ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10.03.2020r., 02.07.2020r., 20.08.2020r. i 29.09.2020r. w Ś.

sprawy

K. R. (R.)

syna B. i J. z d. S.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

I. w okresie od dnia 25 października 2018r. do dnia 30 czerwca 2019r. w miejscowości D., woj. (...), w ramach firmy (...), powierzył nielegalne wykonywanie pracy 12 obywatelom Ukrainy:

- H. R. w okresie od 01.10.2018r. do 30.06.2019r.;

- T. D. w okresie od 01.03.2019r. do 30.06.2019r.;

- S. S. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;

- M. V. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;

- K. B. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;

- K. Y. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;

- F. S. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;

- Duda A. w okresie od 01.02.2019r. do 30.04.2019r. oraz od 01.06.2019r. do 30.06.2019r.;

- T. V. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;

- H. S. w okresie od 09.03.2019r. do 30.04.2019r.;

- K. B. w okresie od 01.04.2019r. do 15.05.2019r.;

- P. O. w okresach od 28.11.2018r. do 18.12.2018r. oraz od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.

w ten sposób, że w/w cudzoziemcy wykonywali pracę na innych warunkach niż były one określone w posiadanych przez nich zezwoleniach na pracę lub w oświadczeniach o powierzeniu im wykonywania pracy zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w D.;

tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;

II. w okresie od dnia 25 października 2018r. do dnia 26 grudnia 2018r. w miejscowości D., woj. (...), w ramach firmy (...), powierzył nielegalne wykonywanie pracy ob. Ukrainy: D. O. bez wymaganych dokumentów w postaci:

- zezwoleń na pracę wystawionych cudzoziemcom przez właściwego wojewodę na wniosek złożony w ramach firmy (...), albo wpisanych do ewidencji oświadczeń w powiatowym urzędzie pracy oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy,

- umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej zawartej w wymaganej pisemnej formie,

tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;

III. w okresie od dnia 28 listopada 2018r. do dnia 18 grudnia 2018r. w miejscowości D., woj. (...), w ramach firmy (...), powierzył nielegalne wykonywanie pracy ob. Ukrainy: P. O. bez wymaganych dokumentów w postaci umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, zawartej w wymaganej pisemnej formie,

tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;

orzeka:

I. uznaje obwinionego **K. R.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanego w pkt I – III części wstępnej wyroku, tj. wykroczeń z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przy czym przyjmuje, że czyn opisany w pkt I części wstępnej wyroku został popełniony w okresie od dnia 1 października 2018r. do dnia 30 czerwca 2019r. i za to na podstawie art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 9 § 2 k.w., wymierza mu karę grzywny w wysokości 3000 zł (trzech tysięcy złotych);

II. na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. oraz § 2 i § 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia obciąża obwinionego kosztami procesu, a w tym zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i na podstawie art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 300 zł.

Sędzia Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

K. R. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) K. R. z siedzibą w D., której główny przedmiot stanowi budowa rurociągów. W okresie od dnia 3 czerwca 2018 r. do dnia 3 czerwca 2019 r. na rzecz obwinionego pracę wykonywało 116 cudzoziemców, w tym 8 obywateli Mołdawii, 1 obywatel Białorusi i 107 obywateli Ukrainy. Obwiniony

w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawierał z cudzoziemcami umowy zlecenia usług polegających na wykonywaniu robót związanych z budową rurociągów przesyłowych i sieci rozdzielczych oraz usług polegających na spawaniu i pracach budowlanych.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionego K. R., nośnik z zapisem k. 274,

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 11,

kserokopie umów zlecenia, k.: 24, 38, 45, 57, 68, 79, 90, 101, 112, 124, 127, 134, 143, 146, 159, 168, 178, 197.

Obwiniony dopuścił się nieprawidłowości w zakresie powierzania wykonywania pracy i wykonywania pracy przez następujących obywateli Ukrainy:

- **R. H. w okresie od 01.10.2018r. do 30.06.2019r.;**
- **D. T. w okresie od 01.03.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **S. S. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **V. M. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **B. K. (1) w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **Y. K. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **S. F. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **A. Duda w okresie od 01.02.2019r. do 30.04.2019r. oraz od 01.06.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **V. T. w okresie od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **S. H. w okresie od 09.03.2019r. do 30.04.2019r.;**
- **B. K. (2) w okresie od 01.04.2019r. do 15.05.2019r.;**
- **O. P. w okresach od 28.11.2018r. do 18.12.2018r. oraz od 01.02.2019r. do 30.06.2019r.;**
- **O. D. w okresie od 25 października 2018 r. do 26 grudnia 2018 r.**

Nieprawidłowości polegały na wykonywaniu pracy przez wymienione osoby na innych warunkach, niż określone w posiadanych przez cudzoziemców zezwoleniach na pracę lub oświadczeniach o powierzeniu im wykonywania pracy zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w D. – inny był rodzaj wykonywanej pracy (w jednym przypadku) oraz liczba przepracowanych miesięcznie godzin (w dwunastu przypadkach). Dodatkowo doszło do wykonywania pracy przez cudzoziemców bez zawartej umowy zlecenia, innej umowy cywilnoprawnej dotyczącej świadczenia usług lub umowy o pracę (w dwóch przypadkach) oraz bez zezwolenia na pracę wystawionego cudzoziemcowi przez właściwego wojewodę lub oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, zarejestrowanego we właściwym urzędzie pracy (w jednym przypadku).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 11-16,

częściowo wyjaśnienia obwinionego K. R., nośnik z zapisem k. 274.

Zezwolenie na pracę typ A, posiadane przez część cudzoziemców świadczących usługi na rzecz obwinionego, w każdym przypadku zawierało zapis obligujący obwinionego do zatrudnienia danej osoby w wymiarze co najmniej 40 godzin tygodniowo. Okres obowiązywania zezwolenia na pracę typ A wynosił rok od dnia wydania zezwolenia lub od dnia wskazanego w jego treści.

Dowód

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 11-16,

kserokopie zezwoleń na pracę, k. 23, 37, 44, 56, 67, 78, 89, 100, 111, 123, 169.

R. H. wykonywał pracę posiadając zezwolenie typ A nr (...) wydane dnia 15 czerwca 2018 r. i dotyczące pracy w charakterze malarza budowlanego powierzchni elewacyjnej. Był zatrudniony przez obwinionego w oparciu o umowę zlecenia z dnia 1 października 2018 r. do wykonywaniu robót związanych z budową rurociągów przesyłowych i sieci rozdzielczych, zatem rodzaj umówionej pracy nie był zgodny z treścią zezwolenia. R. H. przepracował następującą ilość godzin w miesiącach od października 2018 r. do czerwca 2019 r.: 85, 85, 95, 85, 85, 85, 85, 100, 144, podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 12,

kserokopia zezwolenia na pracę typ A, k. 23,

kserokopia umowy zlecenia, k. 24,

rachunki do umowy zlecenia, k. 25-35.

D. T. posiadał zezwolenie na pracę typ A nr (...), które zostało wydane dnia 10 stycznia 2019 r., z okresem ważności od 20 stycznia 2019 r., dotyczące pracy w charakterze montera rurociągów przemysłowych. Na rzecz obwinionego świadczył on usługi w oparciu o umowę zlecenia z dnia 1 marca 2019 r. Rodzaj usług objętych umową był zgodny z treścią zezwolenia. Liczba przepracowanych godzin miesięcznie wynosiła w okresie od marca do czerwca 2019 r. odpowiednio: 85, 85, 95, 100, podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 12,

kserokopia zezwolenia na pracę typ A, k. 37,

kserokopia umowy zlecenia, k. 38,

rachunki do umowy zlecenia, k. 39-42.

S. S. posiadał zezwolenie na pracę typ A z dnia 26 października 2018 r. nr (...)/ (...), ważne do dnia 26 października 2018 r. Był on zatrudniony przez obwinionego w oparciu o umowę zlecenia z dnia 22 stycznia 2019 r. obowiązującą do dnia 26 października 2019 r. Rodzaj wykonywanej pracy był zgodny z treścią zezwolenia, lecz liczba przepracowanych godzin nie odpowiadała jego wymogom (w okresie od lutego do czerwca 2019 r. pracował 85, 95, 90, 100 i 100 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 13

kserokopia zezwolenia typ A, k. 44,

kserokopia umowy zlecenia, k. 45,

rachunki do umowy zlecenia, k. 46-53.

V. M. na podstawie zezwolenia na pracę typ A nr (...) z dnia 10 stycznia 2019 r., mógł być legalnie zatrudniony w Polsce w okresie od dnia 20 stycznia 2019 r. do dnia 20 stycznia 2020 r. Zawarł z obwinionym umowę zlecenia dnia 22 stycznia 2019 r., która obowiązywała do końca okresu ważności zezwolenia i dotyczyła wykonywania pracy w charakterze montera rurociągów przemysłowych, zgodnie z zezwoleniem. W okresie od lutego do czerwca 2019 r. przepracował odpowiednio: 85, 85, 90, 100, 100 godzin miesięcznie, podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 13,

kserokopia zezwolenia typ A, k. 56,

kserokopia umowa zlecenia, k. 57,

rachunki do umowy zlecenia, k. 58-65.

B. K. (1) posiadał zezwolenie na pracę typ A nr (...) z dnia 10 stycznia 2019 r., obowiązujące od dnia 20 stycznia 2019 r. Zawarł z obwinionym umowę zlecenia na okres od dnia 22 stycznia 2019 r. do końca okresu ważności zezwolenia, czyli do dnia 20 stycznia 2020 r. W okresie od lutego do czerwca 2019 r. przepracował miesięcznie następującą liczbę godzin: 85, 87, 85, 95, 100, podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 13,

kserokopia zezwolenia typ A, k. 67,

kserokopia umowy zlecenia, k. 68,

rachunki do umowy zlecenia, k. 69-76.

Y. K. został zatrudniony przez obwinionego w oparciu o umowę zlecenia obowiązującą w okresie od dnia 22 stycznia 2019 r. do dnia 20 stycznia 2020 r. Posiadał zezwolenie na pracę typ A nr (...) na okres objęty podaną umową, a rodzaj umówionej pracy był zgodny z treścią zezwolenia. Przepracował w okresie od lutego do czerwca 2019 r. miesięcznie następującą liczbę godzin: 85, 85, 85, 98 i 100 podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 13-14,

kserokopia zezwolenia typ A, k. 78,

kserokopia umowy zlecenia, k. 79,

rachunki do umowy zlecenia, k. 80-87.

S. F. posiadał zezwolenie na pracę typ A nr (...) / (...) z dnia 26 października 2018 r. obowiązujące do dnia 26 października 2019 r. Obwiniony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł umowę zlecenia z S. F. na okres od dnia 22 stycznia 2019 r. do dnia 26 października 2019 r. dotyczącą budowy rurociągów przesyłowych i sieci rozdzielczych, zgodnie z zezwoleniem. Liczba przepracowanych godzin w okresie od lutego do czerwca 2019 r. wyniosła miesięcznie: 85, 90, 85, 100, 100 podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 14,

kserokopia zezwolenia typ A, k. 89,

kserokopia umowy zlecenia, k. 90,

rachunki do umowy zlecenia, k. 91-98.

A. Duda wykonywał pracę na rzecz obwinionego w oparciu o umowę zlecenia obowiązującą w dniach od 22 stycznia 2019 r. do 22 stycznia 2020 r. oraz zezwolenie na pracę typ A z dnia 10 stycznia 2019 r. nr (...) ważne w podanym okresie. Rodzaj wykonywanej pracy odpowiadał zezwoleniu. Liczba przepracowanych godzin od lutego do czerwca 2019 r. wyniosła miesięcznie: 85, 85, 85, 98 (w maju nie pracował), podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 14,

kserokopia zezwolenia typ A, k. 100,

kserokopia umowy zlecenia, k. 101,

rachunki do umowy zlecenia, k. 102-108.

V. T. był zatrudniony przez obwinionego w oparciu o umowę zlecenia w okresie od dnia 21 stycznia 2019 r. do dnia 20 stycznia 2020 r. oraz posiadał zezwolenie na pracę typ A wydane dnia 10 stycznia 2019 r. nr (...) obowiązujące w podanym okresie. Od lutego do czerwca 2019 r. wykonywał prace w liczbie godzin miesięcznie: 85, 97, 90, 100 i 100 podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 14-15,

kserokopia zezwolenia typ A, k. 111,

kserokopia umowy zlecenia, k. 112,

rachunki do umowy zlecenia, k. 113-119.

S. H. posiadał zezwolenie na pracę typ A nr 291/18/MStA, które zostało wydane dnia 18 lutego 2019 r., z okresem ważności od 1 marca 2019 r., dotyczące pracy w charakterze monter rurociągów przemysłowych. Na rzecz obwinionego świadczył on usługi w oparciu o umowę zlecenia z dnia 9 marca 2019 r., obowiązującą do dnia 1 lutego 2020 r. Rodzaj usług objętych umową był zgodny z treścią zezwolenia. S. H. pracował w marcu 2019 r. – 62 godziny i

w kwietniu 2019 r. – 95 godzin. 2019 r., podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 15,

kserokopia zezwolenie typ A, k. 123,

kserokopia umowy zlecenia, k. 124,

zestawienie liczby przepracowanych godzin w formie tabeli, k. 203.

B. K. (2) wykonywał pracę na rzecz obwinionego w oparciu o umowę zlecenia obowiązującą w dniach od 1 kwietnia 2019 r. do 24 września 2019r. oraz oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi zarejestrowane w Powiatowym Urzędzie Pracy w D. w dniu 28 marca 2019 r. w celu wykonywania pracy w terminie od dnia 29 marca do dnia 24 września 2019 r. Oświadczenie dotyczyło pracy w charakterze monteru rurociągów, co było zgodne z postanowieniami umowy zlecenia, a liczbę godzin pracy ustalono na 85 godzin miesięcznie. Stawka godzinowa zgodnie z treścią oświadczenia wynosiła 14,75, natomiast zgodnie z treścią zawartej umowy zlecenia – 14,70zł. Różnica w wysokości stawki godzinowej oznacza, iż pracownik w okresie od 1 kwietnia do 15 maja 2019 r. (dnia 16 maja 2019 r. pracownik wyjechał z Polski) wykonywał pracę na warunkach innych, niż określone w treści oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi.

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 15,

kserokopia oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, k. 126,

kserokopia umowy zlecenia, k. 127,

rachunek do umowy zlecenia, k. 128.

O. P. był zatrudniony przez obwinionego w oparciu o umowę zlecenia w okresie od dnia 26 czerwca 2018 r. do dnia 27 listopada 2018 r. oraz oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi zarejestrowane w Powiatowym Urzędzie Pracy w D. dnia 25 czerwca 2018 r. Następnie uzyskał zezwolenie na pracę typ A wydane dnia 26 października 2018 r., nr (...) / (...), ważne do dnia 26 października 2019 r. Obwiniony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z O. P. kolejną umowę zlecenia dnia 31 stycznia 2019 r., na okres od dnia 1 lutego do dnia 26 października 2019 r. W okresie od lutego do czerwca 2019 r. O. P. wykonywał pracę w następującym miesięcznym wymiarze godzinowym: 95, 90, 100, 75 i 100, podczas gdy zgodnie z treścią zezwolenia miał wykonywać pracę w wymiarze nie mniejszym niż 40 godzin tygodniowo (średnio 160 godzin miesięcznie).

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 16,

kserokopia oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, k. 166-167,

kserokopia umowy zlecenia, k. 168,

kserokopia zezwolenia typ A, k. 169,

kserokopia umowy zlecenia, k. 170,

rachunki do umowy zlecenia, k. 171-174,

O. P. w okresie od 28 listopada do 18 grudnia 2018 r. wykonywał pracę bez zawartej umowy zlecenia, innej umowy cywilnoprawnej dotyczącej świadczenia usług lub umowy o pracę.

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 16,

druk (...) P (...) wyrejestrowanie z ubezpieczenia społecznego z dniem 19 grudnia 2018 r., k., 175,

zestawienie liczby przepracowanych godzin w formie tabeli, k. 200.

O. D. wykonywał pracę na rzecz obwinionego w oparciu o oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi zarejestrowane w Powiatowym Urzędzie Pracy w D. dnia 17 maja 2018 r. obejmujące okres od dnia 18 maja do dnia 14 września 2018 r. i umowę zlecenia zawartą dnia 23 maja 2018 r. na okres ważności oświadczenia, czyli do dnia 14 września 2018 r. Wykonywanie pracy na rzecz obwinionego przez Oleksandra D. nie zakończyło się wraz z końcem okresu objętego umową zlecenia i oświadczeniem o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi – O. D. pracował również w okresie od dnia 25 października do dnia 26 grudnia 2018 r., bez umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej zawartej w wymaganej formie pisemnej oraz bez zezwolenia na pracę wystawionego cudzoziemcowi przez właściwego wojewodę lub wskazanego wyżej zarejestrowanego oświadczenia.

Dowód:

kserokopia protokołu kontroli z dnia 11 września 2019 r., k. 15,

kserokopia oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, k. 132-133,

kserokopia umowy zlecenia, k. 134,

rachunki do umowy zlecenia, k.137 i 139,

zestawienie liczby przepracowanych godzin w formie tabeli, k. 204,

zeznania świadka U. B., nośnik z zapisem k. 302.

Obwiniony K. R. ma 37 lat, jest kawalerem posiadającym jedno dziecko w wieku 3 lat. Utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej, z której dochód (według oświadczenia obwinionego) wynosi średnio 5.000 zł miesięcznie. Nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego K. R., nośnik z zapisem, k. 272.

W toku czynności wyjaśniających obwiniony przyznał się do zarzucanych mu czynów (k. 207). Na etapie postępowania sądowego obwiniony oświadczył, iż nie przyznaje się do zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Wyjaśnił, iż zatrudnieni cudzoziemcy pracowali w mniejszym wymiarze czasu pracy, niż określony w zezwoleniach na pracę z uwagi na ilość pracy do wykonania istniejącą w kontrolowanym okresie – wbrew zapewnieniom kontrahentów obwinionego okazało się, iż zleconych prac było za mało w stosunku do liczby zatrudnionych pracowników, dlatego też nie pracowali oni po 40 godzin tygodniowo.

Odnośnie zarzutu dotyczącego zatrudnienia Oleksandra P. w okresie dnia 28 listopada do dnia 18 grudnia 2018 r. bez sporządzonej na piśmie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej dotyczącej świadczenia usług obwiniony wyjaśnił, iż w podanym okresie obowiązywała umowa zlecenia zawarta przez niego z O. P. dnia 26 października 2018 r. na rok. Podał również, iż dokument umowy nie został przedłożony w trakcie kontroli, gdyż „zapodział się u kadrowej” i został odnaleziony dopiero w trakcie porządkowania dokumentacji po zakończonej kontroli (wyjaśnienia

obwinionego złożone na rozprawie dnia 10 marca 2020 r., od minuty 10:55 nagrania przebiegu rozprawy). Oryginał umowy przedłożył do akt sprawy obrońca obwinionego na rozprawie w dniu 10 marca 2020 r.

W kwestii okresu zatrudnienia Oleksandra D. obwiniony wyjaśnił, iż pracownik ten zakończył pracę dnia 4 września 2018 r. i po tej dacie nie był już zatrudniany przez obwinionego. Jako usprawiedliwienie faktu dalszego wystawiania rachunków za godziny przepracowane przez Oleksandra D. w kolejnych miesiącach obwiniony podał, iż poinformował drogą mailową osobę zajmująca się obsługą kadrowo-płacową prowadzonej przez niego działalności gospodarczej - U. B. - o zakończeniu pracy przez podanego pracownika. Na udowodnienie tego faktu przedłożył wydruk wiadomości e-mail z dnia 12 września 2018 r. przesłanej do U. B. wraz z odpowiedzią potwierdzającą otrzymanie wiadomości. Przedłożył także kserokopię oświadczenia złożonego w Powiatowym Urzędzie Pracy w D. dnia 12 września 2018 r., dotyczącego zakończenia pracy przez Oleksandra D.. Dalsze wystawianie rachunków za wykonaną pracę według obwinionego było spowodowane niedopatrzeniem U. B., za które to niedopatrzenie obwiniony nie ponosi odpowiedzialności.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim przyznał, iż w istocie doszło do powierzenia cudzoziemcom wykonywania pracy na innych warunkach niż określone w zezwoleniach na pracę – w mniejszym wymiarze godzinowym oraz poprzez powierzenie wykonywania pracy innego rodzaju, niż wskazany w zezwoleniu (w przypadku R. H.). Jednocześnie Sąd uznał, że dalsze wyjaśnienia obwinionego stanowią przyjętą przez niego linię obrony, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu czyny. Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom obwinionego w zakresie, w jakim były one w sprzeczności z pozostałymi dowodami ocenionymi przez sąd jako zasługujące na uwzględnienie.

Za niewiarygodne należało uznać wyjaśnienia obwinionego w zakresie, w jakim twierdził, iż zawarł z O. P. umowę zlecenia dnia 26 października 2018 r. na okres do dnia 26 października 2019 r. Twierdzenie to miało na celu odparcie zarzutu zatrudnienia cudzoziemca bez pisemnej umowy w okresie od dnia 28 listopada do dnia 18 grudnia 2018 r. Faktowi zawarcia wskazanej umowy przeczą pozostałe okoliczności faktyczne ustalone w sprawie – zawarcie z O. P. dwóch innych umów zlecenia, których okresy obowiązywania pokrywają się z okresem, na jaki miała zostać zawarta umowa przedłożona w toku postępowania sądowego – pierwsza umowa zlecenia obowiązywała w okresie od dnia 26 czerwca 2018 r. do dnia 27 listopada 2018 r., druga natomiast od dnia 1 lutego do dnia 26 października 2019 r. Za nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym należy uznać twierdzenie, jakoby obwiniony, pomimo obowiązywania zawartej uprzednio z pracownikiem umowy zlecenia, miał z tą samą osobą zawierać kolejne umowy zlecenia dotyczące takiej samej kategorii usług.

Dlatego też Sąd uznał za dokument nierzetelny umowę zlecenia, która miała zostać zawarta przez obwinionego z O. P. dnia 26 października 2018 r., przedłożoną przez obrońcę obwinionego na rozprawie w dniu 10 marca 2020 r. i pominął go przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd odmówił również wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego dotyczącym okresu zatrudnienia Oleksandra D.. Twierdzeniom obwinionego co do zakończenia pracy przez wymienionego pracownika we wrześniu 2018 r. przeczy materiał dowodowy złożony wraz z wnioskiem o ukaranie, a przede wszystkim rachunki za przepracowane przez tegoż pracownika godziny wystawione dnia 10 grudnia 2018 r. i 10 stycznia 2019 r., jak również zestawienie tabelaryczne stanowiące część akt sprawy, obejmujące liczbę przepracowanych godzin przez poszczególnych pracowników w kolejnych miesiącach - zgodnie z danymi zawartymi w tym zestawieniu O. D. przepracował w miesiącach październiku i listopadzie 2018 r. po 85 godzin. O wykonywaniu pracy przez Oleksandra D. w okresie od dnia 25 października do dnia 26 grudnia 2018 r. świadczą również zeznania świadka – U. B., która zajmowała się obsługą kadrowo-płacową działalności gospodarczej prowadzonej przez obwinionego. Zgodnie z treścią zeznań świadka rachunki były wystawiane w oparciu o informacje o liczbie godzin przepracowanych przez każdego z pracowników przekazywane przez obwinionego. Bez otrzymania takiej informacji, rachunek nie zostałby więc wystawiony. Ponadto zeznania pozostałych świadków – K. D. i P. B. w sposób jednoznaczny nie wykluczają możliwości dalszego zatrudniania

Oleksandra D. przez obwinionego w okresie od dnia 25 października do dnia 26 grudnia 2018 r. Obwiniony - jak sam wskazywał - zlecał wykonywanie prac w różnych lokalizacjach, a zatem fakt, iż zeznające w sprawie osoby współpracujące z obwinionym nie widziały, aby O. D. pracował na zlecenie obwinionego po wrześniu 2018 r. nie oznacza, iż pracownik ten nie został ponownie zatrudniony i skierowany do pracy w innym miejscu, niż miejsce pracy świadków.

Za wiarygodny i przydatny dla rozstrzygnięcia uznać należało zaliczony w poczet materiału dowodowego protokół kontroli sporządzony przez funkcjonariuszy P. Straży Granicznej w K. dnia 11 września 2019 r., w zakresie w jakim ujawnił on nieprawidłowości z art. 120 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Co istotne sam obwiniony w wyznaczonym terminie nie złożył co do jego treści jakichkolwiek zastrzeżeń. Za wiarygodną należało uznać także dokumentację odzwierciedlającą podstawy, na jakich zatrudniani byli cudzoziemcy, przedłożoną wraz z wnioskiem o ukaranie, w szczególności umowy zlecenia oraz kserokopie zezwoleń na pracę typ A i oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi. Jako wiarygodne oceniono także dokumenty księgowe, w tym przede wszystkim rachunki do umów zlecenia oraz zestawienie tabelaryczne zawierające dane odnośnie liczby przepracowanych godzin przez poszczególnych pracowników w kolejnych miesiącach. Powyższe ujawnione dokumenty i ich treść nie budziły wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy ani nie były kwestionowane. Sąd nie miał jakichkolwiek zastrzeżeń co ich rzetelności i poprawności.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał, że sprawstwo i wina obwinionego w zakresie stawianych mu zarzutów nie budzą wątpliwości. Obwiniony jest osobą dorosłą, poczytalną, posiadającą wieloletnie doświadczenie życiowe i zawodowe, w związku z czym powinien doskonale znać procedury i przepisy dotyczące zatrudniania pracowników, nad którymi sprawuje nadzór.

Na wstępie rozważań związanych z zarzucanymi obwinionemu wykroczeniami należy przytoczyć treść art. 120 ust. 1 i 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zgodnie z powołanym przepisem, kto powierza cudzoziemcowi nielegalne wykonywanie pracy podlega karze grzywny od 1000 zł do 30 000 zł. Cudzoziemiec, który nielegalnie wykonuje pracę, podlega karze grzywny.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 14 powołanej ustawy, nielegalne wykonywanie pracy przez cudzoziemca oznacza wykonywanie pracy przez cudzoziemca, który nie jest uprawniony do wykonywania pracy w rozumieniu art. 87 ust. 1 lub nie posiada odpowiedniego zezwolenia na pracę, nie będąc zwolnionym na podstawie przepisów szczególnych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, lub którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 22a tej samej ustawy powierzeniu cudzoziemcowi nielegalnego wykonywania pracy oznacza powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi, który nie jest uprawniony do wykonywania pracy w rozumieniu art. 87 ust. 1 lub nie posiada odpowiedniego zezwolenia na pracę, nie będąc zwolnionym na podstawie przepisów szczególnych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, lub którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w odpowiednim zezwoleniu na pracę, z zastrzeżeniem art. 88f ust. 1a-1c lub art. 88s ust. 1 i 2, lub który wykonuje pracę na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114, art. 126, art. 127 lub art. 142 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 119 i art. 135 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub bez zawarcia umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej w wymaganej formie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 13 powołanej ustawy nielegalne zatrudnienie lub nielegalna inna praca zarobkowa oznacza między innymi zatrudnienie przez pracodawcę osoby bez potwierdzenia na piśmie w wymaganym terminie rodzaju zawartej umowy i jej warunków.

Analiza przytoczonych wyżej przepisów prowadzi do stwierdzenia, iż powierzenie cudzoziemcowi przez podmiot zatrudniającego pracy na innych warunkach, niż warunki określone w zezwoleniu na pracę, stanowi w każdym przypadku powierzenie cudzoziemcowi nielegalnego wykonywania pracy, a więc jest wykroczeniem z art. 120 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, jakiego dopuszcza się podmiot zatrudniającego. Przez inne warunki pracy rozumie się między innymi

inny rodzaj pracy, inną stawkę godzinową oraz niższy wymiar czasu pracy, niż wymiar minimalny określony w treści zezwolenia na pracę.

Natomiast do nielegalnego wykonywania pracy przez cudzoziemca dochodzi wyłącznie wówczas, gdy cudzoziemiec podejmuje pracę nie posiadając wymaganego zezwolenia lub prawa do podjęcia pracy bez zezwolenia. Jeżeli zatem cudzoziemiec posiada zezwolenie na pracę, lecz warunki pracy nie odpowiadają wymogom określonym w zezwoleniu, wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy popełnia wyłącznie podmiot zatrudniający, wbrew twierdzeniom wywiedzionym przez obrońcę obwinionego. Powszechnie przyjmuje się jednak, iż podmiot zatrudniający nie dopuszcza się wykroczenia, jeżeli niedotrzymanie warunków zezwolenia wynika z przyczyn leżących po stronie pracownika, a więc na przykład, gdy pracownik nie przepracuje w danym miesiącu minimalnej ilości godzin określonej w zezwoleniu z powodu choroby czy urlopu.

Dodatkowo wykroczeniem popełnianym wyłącznie przez podmiot zatrudniający jest zatrudnienie osoby bez potwierdzenia na piśmie w wymaganym terminie rodzaju zawartej umowy i jej warunków. Odpowiedzialność za podaną sytuację nie obciąża pracownika.

Sąd uznał zatem obwinionego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów przyjmując, iż czyny te wypełniają dyspozycję art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Czyn wymieniony w punkcie I. części wstępnej wyroku stanowi wykroczenie polegające na nielegalnym powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcom. Nielegalne powierzenie wykonywania pracy polegało na zleceniu przez obwinionego wykonywania pracy innego rodzaju w odniesieniu do R. H. oraz na zaniżeniu określonej w zezwoleniach na pracę liczby godzin pracy w stosunku do pozostałych osób. Sąd stanął na stanowisku, iż obwiniony, jako podmiot powierzający pracę, miał obowiązek zapewnić cudzoziemcom pracę w takiej liczbie godzin, jaka została określona w zezwoleniach. Wobec niezapewnienia cudzoziemcom pracy w odpowiedniej liczbie godzin, z przyczyn leżących po stronie obwinionego, podlega on odpowiedzialności za wykroczenie z art. 120 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy. Chcąc powierzyć cudzoziemcom pracę na innych warunkach niż określone w zezwoleniach, konieczne było wystąpienie o zmianę zezwoleń na pracę do właściwego wojewody, czego obwiniony nie uczynił, mimo iż zaniżanie ilości godzin pracy cudzoziemcom było nagminną praktyką obwinionego, trwająca przez okres od 1 października 2018 r. do 30 czerwca 2019 r. Niezrozumiałym pozostają również powody, dla których obwiniony nie podjął działań zmierzających do ograniczenia ilości zatrudnianych przez siebie osób, skoro był w stanie zlecać im pracę w wymiarze średnio 5 godzin dziennie. Początek okresu popełnienia czynów objętych punktem I. części wstępnej wyroku, sąd ustalił na dzień 1 października 2018 r., tj. na dzień rozpoczęcia wykonywania usług przez R. H..

Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II. części wstępnej wyroku, polegającego na zatrudnianiu cudzoziemca bez zezwolenia na pracę lub oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy zarejestrowanego we właściwym urzędzie pracy oraz bez umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej w wymaganej formie pisemnej, co również wypełnia znamiona wykroczenia z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zgromadzone dowody przekonały sąd, iż obwiniony kontynuował zatrudnienie Oleksandra D. w okresie od 25 października do 26 grudnia 2018 r., nie dopełniając warunków formalnych legalnego powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcowi.

Podobnie sąd uznał winę i sprawstwo obwinionego co do czynu opisanego w punkcie III. części wstępnej wyroku, polegającego na nielegalnym powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi w okresie od dnia 28 listopada do dnia 18 grudnia 2018 r., z uwagi na brak zawartej w wymaganej formie pisemnej umowy cywilnoprawnej lub umowy o pracę.

Sąd przyjmując, że obwiniony jest winny zarzucanych mu czynów, wymierzył mu karę 3.000 złotych grzywny. Orzeczona wobec obwinionego kara grzywny zdaniem sądu jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia, a nadto stanowić będzie dolegliwość o charakterze represyjno - wychowawczym, zapobiegającym w przyszłości ponownemu łamaniu przez obwinionego porządku prawnego. Sąd jest zdania, iż poprzez orzeczenie względem obwinionego kary grzywny, zrealizowane zostaną tak cele prewencji indywidualnej, która ma na celu przede

wszystkim powstrzymanie sprawcy od tego typu zachowań w przyszłości, jak i prewencji generalnej, której zadaniem jest kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i utwierdzanie jego prawidłowych postaw wobec prawa. Dodać należy, iż w sytuacji, gdy sankcja karna za powołane wyżej wykroczenia wynosi od 1.000 zł do 30.000 zł grzywny, kara 3.000 zł grzywny nie jest karą surową. Należy też pamiętać, że wymierzanie kary jeszcze łagodniejszej byłoby nieadekwatne do stopnia naruszenia jakiego dopuścił się obwiniony.

Na podstawie art. 119 k.p.w. oraz § 2 i § 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia Sąd obciążył obwinionego kosztami procesu, w tym zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art. 21 pkt 2 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzył obwinionemu opłatę w kwocie 300 zł.

Sędzia Radosław Gluza